Ч. 44. Неділя 10 марта (25 лютого) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевих соймів. — До ситуациї. — Подї в Росиї.

На вчерашнім засіданю краевого сойму пос. Олесницкий мотивував слідуючі внесеня: 1) О зміну § 16 закона о повітовій репрезентациї в 12 серпня 1866, ч. 21 д. з. к., котрий тепер має звучати: Як член виділу повітового буде перешкоджений в урядованю, має бути покликаний єго заступник. На місце члена виділу, вибраного цілою радою, може виділ повітовий на случай, як би властивий заступник не приняв заступства, покликати иншого заступника з заступників вибраних цілою радою (§ 33 пов. орд. виб.). Члена виділу, котрий уступив, заступить рада на найблизшім своїм засіданю новим вибором на дальший час виборчого періоду. Коли уступить голова ради або єго заступник, сей вибір має бути доконаний до 30 днів від дня уступленя. — 2) Взиває ся правительство, щоби завело у всхідній Галичині в ц. к. урядах почтових сьвятковане перших двох сьвят Різдва і Великодня після гр. кат. обряду так само, як сьвяткують ті дни після обряду лат., т. є. з обмеженими годинами урядовими. — 3) Взиває ся правительство, щоби поручило зарядови державних зелізниць як найскорійше вибудувати чекальню коло перестанку Завадів на лінії Стрий-Ходорів. — 4) Взиває ся правительство, щоби в громаді Синевідско вижне пов. стрийского двоклясову народну школу перемінило на чотирокласову. — Всї внесеня відослано до відповідних комісий. — П. Курилович зголосив нагле внесене о обезпечене Посади Ольхівскої і Підгіря коло Сянока перед виливами гірских потоків.

В ческім соймі прийшло вчера до острого спору між аґрарцями а молодочехами, а то підчас дискусиї над субвенциєю для млинарства. П. Голенбек закинув, що більше видає ся на справи культури, як на підпиране промисловців. Пос. Прашек висказав зачудоване, що молодочехи аґітують в той спосіб против аґрарців. Викликало то живі протести у молодочехів і такі крики з обох сторін, що маршалок лише з трудом вспів привернути спокій. — В стирийскім соймі поставив Селяньский союз внесене соймової реформи виборчої. Після того внесеня мало би бути 12 дотеперішних мандатів більшої посілости переданих новій куриї, в котрій були би управнені до голосу ті більші властителі посілостий, котрі платять що найменше 400 корон безпосередних податків державних, з чого половина припадати мусить на податок ґрунтовий. Голоси вірильні мають бути поділені між куриї міску і сільску. — Сойм шлескиий приймив по довшій дискусиї закон о заведеню примусу голосованя з реченцем важности тої постанови дня 1 грудня 1912 р. В дискусиї заявив президент краю, що правительство годить ся на такі обмеженя. — Форарльберский сойм ухвалив візване до правительства, аби оно стерегло інтересів Австриї і одноцільности армії при заключуваню угоди з Угорщиною.

Президент угорских міністрів др. Векерле зложив вчера рано візиту бар. Бекови, по чім оба радили над справою австро-угорскої угоди. О години 11 розпочали ся відтак наради при участи прочих міністрів і фахових референтів. Наради тревали до години $7^1/_2$ вечером. Др. Векерле від'їхав о год. 10 вечером до Будапешту, секретар Попович від'їздить нині. Угорскі референти полишать ся ще нині у Відни для веденя переговорів з австрийскими референтами в справі консумцийного податку.

В часї чвертьгодинної авдиенциї президента Думи Ґоловина у царя вказав цар на великі трудности, на які буде виставлена Дума і підніс, що Столипин довершив великої праці, предкладаючи численні проекти законів. Цар висказав надію, що друга Дума війде на дорогу законодатної праці, і желав численним сторонництвам згоди і порозуміня. Ґоловин від-

---

32)

Пан Лекок.

З французского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Глава двайцять трета.

Хоч людска воля не знає границь, то всетаки на жаль людскі сили обмежені. Молодий поліцист не зробив ще й двайцять кроків на улици, як єму голова закрутила ся і ноги під ним зачали дрожати. Природа домагала ся конче свого права; від двох днів і двох ночий він ані хвильки не спав, а цілого послїдного дня не мав ще нічого в роті.

Ще готово мені недобре зробити ся — подумав він собі, коли утомлений мусів сісти на лавку. А мав ще так богато до роботи. Насамперед — щоби лиш про найважнїйше згадати — відобрати рапорт від батька Абсента, відтак довідати ся в Морґі, чи не розпізнали там котрусь із жертв, впевнити ся в гостинницях коло Північного двірця, чи то правда, що Май говорив, наконець постарати ся о адресу жінки Політа Шіпена, щоби їй доставити завізване.

Конечність напирала, мусів перемагати своє ослаблене, що єму й удало ся; встав і забурмотів сам до себе:

— Треба на всякий случай іти на Єрусалимску улицю і поспитати в Морґі, а відтак побачимо.

Але на префектурі не застав батька Абсента і ніхто не знав, де він подів ся. Доброго старого тут не було. Та й не міг також довідати ся, де мешкає невістка вдовиці Шіпеновоі. Зато неодин з єго товаришів покепкував собі отверто з него.

— Ах, ти справді в чипци уродив ся! — говорили до него. — Ти здає ся зробив якесь величезне відкрите. Кажуть, що дістанеш хрест за то.

Вплив Жевроля видко було аж надто виразно. Інспектор таки дійстно розповідав кождому, хто лиш єму нагилив ся, що бідний Лекок з честилюбивости зійшов з розуму і завзяв ся уважати звичайного шибеника за якусь значну особу.

Ба! Лекок не робив собі нічого з такого пустого балакання; „конець діло хвалить!" подумав він собі.

Лиш то єго непокоїло, що батька Абсента десь так довго нема; єму вже навіть насувало ся підозріне, чи може Жевроль в своїй шаленій зависти не запутав умисно цілого слїдства.

Та й в Морґі не довідав ся нічого ліпшого. Коли задзвонив три чи чотири рази, вийшов на конець якийсь дозорець і сказав єму, що трупів все ще ніхто не розпізнав, а того старого кримінального поліциста від досьвіта ніхто не видів.

Початок рішучо недобрий — подумав собі Лекок. Мушу лиш що перекусити; може тимчасом щастє змінить ся, а на всякий случай я заслужив собі на то, щоби напити ся вина.

Була то дійстно добра гадка. Таріль зупи і дві скляночки червоного вина додали єму відваги і нової сили до роботи. Утома ще не зовсім була щезла, але все-таки стала зносливійша, коли він з циґаром в зубах вийшов із господи. В сїй хвили був би рад, коли б був де побачив батька Папільона з єго дорожкою та єго добрими кіньми. На щастє над'їхала якась иньша дорожка; він сїв і поїхав на Північний дворець. Била якраз осьма година, коли він висів на площи перед двірцем. Надумав ся хвильку а відтак взяв ся розвідувати.

Розуміє ся, що він не вступив до гостинниці в характері кримінального урядника; то був би хиба найліпший спосіб не довідати ся нічого. Він насунув собі ковнїр від свого пальтота а то вже надало єму вид якогось чужинця, котрий ще більше піддержував анґлїйский виговір єго бесіди, коли він зачав допитувати ся за якимсь чужим робітником. Але надармо уживав всеї своєї зручности; всюди дістав однакову відповідь:

— Не знаємо! Не видали такого!

Инша відповідь була би навіть несподіванкою для Лекока, бо він був переконаний, що Май видумав тоту історию з куфром полишеним в гостинници. Мимо того не переставав він допитувати ся і записував собі всї гостинниці, де вже був.

При ул. Сен Кентен була перша гостинниця, до котрої він навідав ся, готель Маріенбурґ, дім зверха скромний, але хороший і чистий. Лекок увійшов скляними дверми до сїний а звідтам до бюра гостинниці, комнати осьвітленої одною ґазовою полумінию в ослоні ґазового скла.

повів, що Дума зараз по виборі президиї розпічне законодатну працю. На вчерашнім засіданю вибрано віцепрезидентами Думи члена лївиці „трудовника“ Березина і адвоката, посла з міста Харкова, Познаньского. Кандидати кадетів полишили ся в меншости. Відтак вибрано кадета Деснянкова секретарем Думи.

Новинки.

Львів, дня 9-го марта 1907

— Іменоване. П. Міністер справ внутрішних іменував лїкаря повітового при ц. к. Намістництві у Львові, дра Каликста Крижановского старшим лїкарем повітовим.

— Великий концерт в 46-ті роковини смерти Т. Шевченка відбуде ся дня 14-го с. м. заходом товариств сьпівацких „Львівский Боян“ і „Бандурист“. В проґраму концерту входять: 1. П. Чайківского уступи з орхестрального твору „Товчок“, які вперве у Львові виконає войскова оркестра під управою капельмайстра п. Конопаска. 2. К. Бенделя „Сванда-Дудар“, картина музична, заснована на народнім оповіданю, з солями сопрановим, теноровим і барітоновим, в супроводі повної оркестри. 3. Богд. Вахнянина „Титар“ (з поеми Шевченкової), музична картина з солями в супроводі оркестри. 4. Ґріґа „Похвала рідного краю“, хор мужеский в супроводі оркестри, виконаний тов. „Бандурист“. Атракцийного точкою концерту буде при всїм тім виступ нашої артистки п. Е. Щедрович-Ганкевичевої, яку упрошено до відограня „фантазиї“ Сарасатого на мотиви „Кармена“, опери Бізета.

— Позір! Пожарні фiлїї львівского „Сокола“, які доси не звернули виповнених квестионарів з дїяльности в 1906 р., зволять прислати їх сейчас на адресу: „Сокіл“ у Львові, ул. Руска ч. 20.

— Дрібні вісти. Фальшиві банкноти 50-коронові появили ся в Будапешті. Підроблені гроші виконано за помочию фотоґрафії па велїновім папери так зручно, що їх досить трудно відріжнити від правдивих. — За пускане фальшивих банкнотів 50-коронових, походячих з фабрики славного Шапіри в Льондонї, котрий тепер відсиджує кару у зіденьскім криміналї, засудив суд селянку із Скавини, Марию Ґняздовску, на 4 місяцї вязниці. — В Рогатині арештовано служницю Павлину Каспровичеву, котра вкравши п. Катцови у Львові 400 корон, втекла із служби. — Вість о приїздїката до Тернополя, показує ся неправдивою, бо вирок смерти ще не предложений цїсареви. — З Глїбович коло Бібрки втїк мабуть до Прус 15-лїтний Казимир Климків, забравши свому батькови значнїйшу суму гроший. — Суд карний в Тернополи засудив на кару смерти через повішене Михайла Янковича і Антона Подґурного, а Михайла Подґурного на 12 лїт тяжкої вязниці за то, що они в селї Оріхівцї убили шинкаря Розенбавма і его жінку Рейзу. — П-нї Міна Зеґальова, жінка адвоката, згубила в театрі або в дорозї до дому причіпку від нашийника в видї серця з рубінів обведеного брилянтиками в золотій оправі вартости 1000 корон, а п-нї В. Петровска, жена секретаря судового, загубила полярес з квотою 83 кор.

— Зі Стрия. VI. заг. збори Товариства ґімн. „Сокіл“ в Стрию відбудуть ся в недїлю 10 марта с. р., о 3 год. по пол. в салї „Сокола“. (Народний Дім, партер). Дневний порядок: 1) Отворене зборів головою Тов. 2) Відчитане протоколу з посл. зборів. 3) Звіт з дїяльности старшини. 4) Звіт секций ґімн., пожар. і забав. 5) Звіт комісиї шконтруючої. 6) Дискусия ад 2), 3), 4) і 5). 7) Вибір старшини і ком. шконтр. 8) Внесеня та інтерпеляциї членів. В разї недостаточного числа членів відбудуть ся збори о год. 4 по пол. того дня без огляду на число членів. Старшина просить усильно о як найчисленнїйшу участь всїх членів на збори.

— Гори валять ся. Небувала доси катастрофа навістила полудневі сторони Італїї, провінцию Потенца або т. зв. Базілїката, положену над Тарентийским заливом. Цїла ся провінция есть дуже гориста і з весною бувало часто, що тут або там урвала ся якась підмокла скала і злетїла на долину. Але сим разом валять ся таки вже направду цїлї гори і катастрофа прибрала такі розміри, що сила людска за слаба, щоби могла щось против неї вдїяти. Катастрофа розпочала ся ще 27 лютого с. р., коло місточка Монтемурро, а очевидцї так єї описують:

Як далеко було сягнути оком, видко було величезні маси землї, як они разом з деревами і корчами сунулись в долину щораз дальше, мов яка струя ляви. Часть одної гори обірвала ся і сунулась ніби по якійсь ховскій підставі просто до місточка, котрого жителї заалярмовані почали втїкати, забираючи, що хто міг. Та й найвисша вже була пора, бо за кілька годин опісля затріщали перші пятнайцять домів, положені з краю міста, земля і каміне засипали рівночасно всї дороги, так, що перервали комунїкацию з сусїдними громадами. По тім настала застоя, аж в кілька днів зачали гори знов валити ся. Маса землї і каміня, яка сунула ся на місточко, була 5 кільометрів довга а 1 кільометр широка. Часть міста звану Карміне зовсїм засипало і знищило дві церкви та 25 домів. Тепер настала знов застоя.

Місточко Монтемурро лежить на глинистім горбі, котрий прилирає мов би острога до тої гори, яка тепер суне ся, а котрої обома боками пливуть ріки. В сїм містї вже нераз уривали ся скали, але такого нещастя, як тепер, ще не було. Подібні катастрофи настали ще й в инших сторонах, а головно коло Матер, де найбільше потерпіли громади Аліяно, Бернальда, Фернандіна, Ґорґоліоне, Міліоніко, Монтальбано і др. В Стіліяно завалило ся одинайцять домів зовсїм, а богато есть так ушкоджених, що мешкати в них не можна. Тут як і в инших місцевостях суне ся земля разом з домами. В Пістріччі завалило ся 11 домів, а 75 замкнено полїцийно. В Ляґонеґро валячі ся доми убили або тяжко покалїчили 5 людий. В Сант Андреа засипало одну селянку і дві єї доньки, з котрих одну видобули вже неживу. В окрузї Мальфі попукала земля так, що поробили ся в нїй більші або менші розколини близько домів.

Найгірше то, що в загрожених сторонах нема кому ратувати. Більше як 150.000 мужчин, самих найсильнїйших і молодих, виїхало до Америки а остали ся лиш жінки і дїти та старцї. Земля усуває ся не нагло і несподївано, лиш зовсїм поволеньки. Коли з якої гори зачне сунути ся маса землї і каміня, то суне ся поволи наперед як лява, але так само безнастанно. Причиною сеї катастрофи есть, що морози і сильні дощі в послїдних тиждвях підмочили голї гори в самім їх сподї.

Провінция Базілїката, звана звичайно Потенца, що прилирає на полудневім всходї до заливу Тарентийского а на полудневім заходї до моря Тирґеньского, займає 9962 квадр. кільометрів простору. Цїлий край есть гористий, а головне тут пасмо гір то неапольскі Апенїни з вершками Монте Вультуріно 1330 метрів висоти, Монте дель Папа 2007 метрів і Монте Полліно 2248 метрів. Лиш побереже над тарентийским заливом, довге на 40 кільометрів есть рівне. Сторона ся дуже заднебана а люди займають ся тут головно годівлею худоби.

— Про убийство в цирку Бавария в Монахові доносять ще: Коли відкопано трупа убитого Гендшля, знайдено з него лиш кости і останки одїня. Ноги були ще в чоботах. Дальше знайдено портмонетку а в нїй 60 марок. При відкопуваню трупа мусїв бути Нідерґофер, але він заєдно хотів відступити ся. Коли же ему судия наказав стояти, то він просив, щоби его відвести, бо він слабий. Мимо того не позволено ему відійти і так мусїв він дивити ся, як із ями добувано одну часть за другою знайденого трупа. Коли вже всї кости

В бюрі була якась панї. Она клячала на якімсь стільчику, лицем обернена до клїтки закритої чорним катуном і повтарляла заєдно три чи чотири нїмецкі слова. Она так була тим занята, що Лекок мусїв кашляти і шурати ногами, щоби звернути єї увагу на себе. Наконець она обернула ся.

— Ах, добрий вечер, моя панї! — сказав молодий полїцист. — Як виджу, то ви учите папугу говорити. — То не папуга, мій пане! — відповіла панї. — То шпак і я хотїла би, щоби він сказав по нїмецки: Чи ти снїдала?

— А то шпаки уміють говорити?

— Так як би й люди — сказала тота панї і зіскочила зі стільця на землю. В тій хвили птиця, як би зрозуміла, що то про ню бесїда, закликала зовсїм виразно:

— Камілля! Де Камілля?

Але Лекокови було що иншого в голові і він спитав, чи не міг би поговорити з властителем гостинниці.

— То я, мій пане — відповіла на то тота панї.

— Ах, то дуже добре! Отже послухайте! Я умовив ся з одним робітником з Липска, що зійдемо ся в Парижи. Дуже менї дивно, що він ще не приїхав, і я хотїв би спитати ся, чи він не заїхав до вас. Він називає ся Май.

— Май! — повторила властителька гостинниці, як би хотїла собі щось нагадати. — Май...

— Він повинен був приїхати в недїлю... То бідачиско.

Лице панї роз'яснило ся і она відозвала ся:

— Заждіть-но! Чи той робітник не мужчина середного росту і середних лїт з дуже темним волосєм і повною бородою та з дуже живими очима?

Лекок задрожав. То був докладний опис убийника.

— Точно так! — сказав він. — Той чоловік так виглядає.

— Так, мій пане, він заїхав до мене в мясопустну недїлю по полудни. Зажадав дешевої комнати а я показала ему одну на пятім поверсї. А що кельнера якось в тій хвили не було, то він хотїв конче сам занести свій куфрок на гору. Та й зробив так. Я предкладала ему, щоби він що перекусив; але він не хотїв, бо казав, що чогось дуже спішить ся. Відтак дав менї десять франків задатку і вийшов.

— А деж він тепер? — спитав Лекок живо.

— Мій Боже, любий пане, той чоловік більше не вернув і я длятого трохи неспокійна. Париж такий небезпечний для чужинців. Правда, що він говорить по французски так добре, як би ви або й я. Але як би й не було, а я вже вчера дала знати комісареви полїциї.

— Вчера! Комісареви?

— Так. Лиш не знаю, чи зробили так як я казала. Я на то забула.

Лекока би хтось облив студеною водою з висоти десять метрів. Отже убийник таки казав правду? Чи може то бути? Коли так, то Жевроль і директор слїдчої вязниці добре говорили. То тодї Зеґміллерови і Лекокови хиба в головах покрутило ся і они шукали вітра в поли. Коли так, то з цїлого обжалованя осталась би хиба лиш сама сьмішна дїйстність. Все то шибнуло мов блискавка по голові молодого полїциста.

Але він не мав часу довго роздумувати. Закликаний кельнер явив ся а господиня спитала его, чи був він у комісаря.

— Так, панї, був.

— А щож він вам сказав?

— Я не застав его, але я говорив з его секретарем, паном Казимиром. Він казав, щоби ви не непокоїли ся тим; він сам прийде.

— Єго тут не було.

Кельнер на то лиш здигнув плечима — найлїпший спосіб, щоби не говорити а дати відповідь: ніби що я тому винен?

— Отже видите, мій пане — сказала господиня, гадаючи, що він тепер вже собі піде. Але Лекокови то не було й при думцї і він сказав:

— То досить неприятна річ, о! навіть дуже! З того всего я тепер такий мудрий, як був перед тим, бо менї здає ся, що то той сам чоловік, котрого я шукаю, а мимо того не маю нїякої певности о нїм.

— Алеж, мій любий пане, щож я маю вам ще сказати?

Лекок зморщив брови і закусив губи, мов би корчево шукав якогось способу, щоби вийти з непевности. В дїйстности шукав він способу, як би зачепити властительку готелю так, щоби она показала книгу, в котрій після полїцийного припису гостї мусять записувати своє імя і прізвище та місце проживаня. Але він не хотїв тим викликати нїякого підозріня.

(Дальше буде).

і голову видобуто, спитав судия Нідергофера, котрий вніс був жалобу против єго арештованя: Чи ще й тепер схочете піддержувати свою жалобу? На то відповів Нідергофер пригнобленим голосом: „Так“. Судия казав єго тоді відвести. Стояча коло цирку товпа людий так була розлючена на Нідергофера, що мало таки на місци смерть єму не зробила. По знайдених костях розпізнали знатоки судові, що Гендшель був насамперед зранений кулею в голову, а відтак ще хтось добив єго сильним ударом по голові. Рідня убитого розпізнала, що знайдене одінє то єї убитого брата. Здає ся, що Гендшель мав ще якогось спільника або бодай когось такого, хто знав о тім убийстві. Приятеля єго, Ґроса, не можна було й доси відшукати. Арештовано також любовницю Нідергофера, якусь Марию Кох.

Телеґрами.

Відень 9 марта. Наради угодові тревали до пів до 8 год. вечером. Векерле від'їхав о 10 год. вечером до Будапешту; секретар державний Попович від'їзджає нині. Угорскі фахові референти позістануть ще через нині у Відни і будуть вести переговори в справі податку конзумцийного.

Інсбрук 9 марта. В ночи впав тут обильний сніг. Нині паде сніг в цілім північнім Тиролі.

Париж 9 марта. Страйк робітників електровні відбив ся важко на цілім місті. Вчера около 5 год. по полудни мусїла переважно більша часть великих фірм торговельних і всіляких институций замкнути бюра і увільнити персонал від праці. Богато вечірних часописий не вийшло, а також і більша часть ранїшних часописий не могла вийти. Представленя в театрах не відбули ся. Великі бульвари були вечером лиш по половині осьвітлені. Склепи позамикано, так само каварні і реставрациї лиш з трудом могли обслужити поблику.

Петербург 9 марта. Декотрі часописи доносять, що Столипін відчитає нині в Думі заяву правительства; инші часописи доказують, що стане ся то аж в половині слїдуючого тиждня.

Петербург 9 марта. Социяльно-демократичні посли ухвалили були поставити в Думі внесенє о амнестиї. В цїли уникненя можливого заколоту просив президент Ґоловін социялїстів, щоби зі взгляду на бажаня кадетів на разї відступили від свого наміру. На довірочнім засїданю социяльно-демократичної фракциї прийшло по бурливій дискусиї до майже повного роздору межи більшостию а меншостию. Богато виступило з партиї. Також революцийні социялїсти заявили ся против социяльних демократів. Остаточно социяльні демократи мусїли відступити від свого внесеня. В виду того внесенє в справі амнестиї не буде поставлене в Думі, скоро она уконституує ся, в тім дусї, як то ухвалили социял-демократи. В той спосіб прийшло до часового відокремленя социял-демократів.

Вашінґтон 9 марта. Після донесеня „Assoc. Presse“ порушено в компетентних кругах гадку, щоби Филипини раз на завсїгди виключити із круга межинародної політики і в той спосіб недопустити, щоби тоті острови давали на будуче причину до війни. Якась інтересована, високо поставлена особа має намір проголосити острови неутральними.

Господарство, промисл і торговля.

Рахунок „Краєвого Союза Кредитового“, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові за місяць лютий 1907.

Стан довжний:		Кор. сот.
1. Уділи . . .	81.231·87	
Фонд резервовий .	6.254·65	87.486·52
2. Вкладки: Стан з поч. м.	13.949·58	
вложено . .	89.280·78	
винято . .	48.090·09	
Стан з кінцем місяця		1,436.149·46
3. Позички затяг.: Стан з початком місяця	141.805·—	
затягнено . .	27.300·—	
сплачено . .	19.300·—	
Стан з кінцем місяця		149.805·—
4. Сальдо відсотків .		21.979·27
5. На рахунку біжучім		—·—
6. Инші позициї стану довжного. Рахунок ріжн. сторін .		1.438·53
7. Решта зиску з р. 1906		5.248·86
Сума		1,702.107·64
Стан чинний:		
8. Позички уділені: Стан з початком місяця	1,337.699·81	
сплачено . .	86.168·30	
уділено . . .	162.155·—	
Стан з кінцем місяця		1,413·686·51
9. Недвижимости . .		258.769·76
10. Льокациї . . .		23.719 95
11. Кошти спору . .		110·78
11. Кошти адміністрацийні		2.935·72
13. Готівка . . .		432·87
14. Инші позициї стану чинного: Друки для товариств . .		804·55
15. Інвентар . . .		1.647 54
Сума . .		1,702.107·64

Кредит скриптовий . .	81.760·40	К
„ приватний . .	147·349·65	„
„ парцеляцийний .	306·320·—	„
„ товарист . .	878.256.51	„
Разом .	1,413.686.51	„

Членів прибуло 8, убуло 2, остало з кінцем лютого 1907 р. 530 з 1.923 декларованими уділами в сумі 96.150·— К. Стопа процентова від вкладок $4^1/_2\%$. — Стопа процентова від позичок $5^1/_2$—6%. Затягнено позичку в Банку Краєвім на $4^1/_2\%$.

— **По причині переповненя маґазину** товарового на стациї Перемишль, як і в наслїдок надзвичайно сильного напливу товарів і повільного відбору тихже через адресатів, скорочає ся, з застереженем додаткового затвердженя через ц. к. Міністерство зелїзниць по мисли постанов §. 69 (7) реґуляміну руху від 8 марта 1907 аж до відкликаня:

1) час вільний від складового для відбору товарів в ціловозових наборах, котрі зелїзниця має виладовати з 4 на 2 дни і — 2) за висше під 1) наведені товари підвисшає ся приписане тарифою складове о 100%.

— **Ціна збіжа у Львові дня 8 марта:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·10 до 8·20; жито 6·10 до 6·25; овес 8·20 до 8·40; ячмінь пашний 6·80 до 7·20; ячмінь броварний 7·30 до 7·80; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·75 до 9·50; вика 6·70 до 7·—; біб 6·50 до 6·75; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 30·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 30·— до 35·—.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).